

Broj : X-K-08/591-1
Sarajevo, 11.05.2010. godine

U I M E B O S N E I H E R C E G O V I N E

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudije Šabana Maksumića kao predsjednika vijeća, te sudija Vesne Jesenković i Staniše Gluhajića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje stručnog saradnika Stanislave Nuić u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Suvada Đidića, zbog krivičnog djela teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) u vezi sa krivičnim djelom izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 1. u vezi sa stavom 3. KZ FBiH, a sve u vezi sa članom 31. KZ FBiH i članom 7. Zakona o Sudu BiH, povodom optužnice Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj KT- 438/08 od 09.07.2009. godine, koja je izmjenjena dana 20.04.2010. godine pod istim brojem, nakon održanog javnog glavnog pretresa, u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine Dubravka Čampare, optuženog Suvada Đidića i branioca optuženog, advokata Hamde Kulenovića, donio je, a predsjednik vijeća javno objavio dana 11.05.2010. godine sljedeću:

P R E S U D U

Optuženi:

SUVAD ĐIDIĆ, sin Ismeta i majke Rukije rođene Dugalić, rođen 17.09.1972. godine u mjestu Preočica, općina Vitez, JMB 1709972193618, po nacionalnosti Bošnjak, državljanin Bosne i Hercegovine, nastanjen u ul. Šerifa Čauševića bb, Stari Vitez, općina Vitez, po zanimanju deminer, SSS - mašinbravar, oženjen, otac troje malodobne djece, slabijeg imovnog stanja, neosudivan, protiv njega se ne vodi drugi krivični postupak, lišen slobode dana 11.10.2008. godine i 16.01.2009. godine;

I

K R I V J E

Što je:

U periodu između 01.10.2008. godine i 09.10.2008. godine, u Vitezu, na traženje njemu nepoznatog lica koje je Suvadu uputio Ibrahim Amir da tom nepoznatom licu Suvad sačini eksplozivnu napravu, a u namjeri da napravu NN lice aktivira na Suvadu nepoznatom mjestu i time izazove opću opasnost, iako je Đidić Suvad mogao znati da takva eksplozivna naprava može biti postavljena i aktivirana na mjestu gdje se okuplja veći broj ljudi kao što je i „FIS“ u Vitezu, nakon čega je Đidić Suvad pripremio takvu eksplozivnu napravu i to na način da je uzeo sat budilnik, određenu količinu eksploziva tipa „Pentrit“, a koji eksploziv je ranije neovlašteno nabavio, te elektronsku detonatorsku kapsulu, zatim je povezoao žice sa

Kraljice Jelene br. 88, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina, Tel: 033 707 100, Faks: 033 707 225

Краљице Јелене бр. 88, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, Тел: 033 707 100, Факс: 033 707 225

elektronskom detonatorskom kapsulom i to sve obljepio selotejp trakom, nakon čega je tako pripremljenu napravu predao nepoznatom licu koje je Suvad uputio Ibrahim Amiri, te je nepoznato lice eksplozivnu napravu unijelo u prodajni centar „FIS“ Vitez, te je istu ostavio na policu u odjeljenju za posude u poslovno-prodajnom centru „FIS“ u Vitezu, da bi dana 09.10.2008. godine ostavljenu eksplozivnu napravu pronašao Hrustić Haris radnik na odjeljenju za posude, te pozvao Šarić Josipa zaštitara „FIS“-a u Vitezu, koji je istu napravu uzeo te je predao Barbić Zvonki, te su istu napravu pokušali iznijeti iz poslovnog – prodajnog centra, a koja eksplozivna naprava se usljed pomjeranja i aktivirala u rukama Barbić Zvonka, u 12,34 sati ispred naplatne kase broj 11 poslovno - prodajnog objekta „FIS“ u Vitezu, a usljed koje eksplozije je uposlenik „FIS“-a, zaštitar, Barbić Zvonko, zadobio smrtonosne povrede razorenja kostiju glave i baze lobanje, tkiva mozga, grudnih i trbušnih organa od kojih povreda je na licu mjesta preminuo, dok je uposlenik „FIS“-a Šarić Josip zadobio teške tjelesne povrede opasne po život u vidu krvarenja ispod tvrde moždanice, sljepočno tjemenog potiljačnog dijela sa lijeve strane, nagnječenje mozga čeonu sljepočno dijela, krvarenje u lobanjskoj duplji sa otokom mozga, amputacija djela usne školjke, višestruki prijelom lijeve palačne kosti, krvni podliv u prijedelu tkiva pluća, oštećenje kože grudnog koša sa lijeve strane i lijeve ruke, a Osmanović Munevera iz Kaknja, Osmanović Kemal iz Kaknja, Klarić Dragana iz Travnika, Mišković Lucija iz Viteza, Livančić Nikolina iz Viteza, Ču Fen Čeng i Čin Čang Li, zadobili su lakše povrede, te je nanesena materijalna šteta poslovno-prodajnom objektu „FIS“ u Vitezu.

čime je:

optuženi Suvad Đidić počinio krivično djelo teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 2. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 1. u vezi sa stavom 3. KZ FBiH, a sve u vezi sa članom 31. KZ FBiH i članom 7. Zakona o Sudu BiH.

Pa ga Sud primjenom odredbi članova 41., 42., 43. i 49. KZ FBiH za naprijed navedeno počinjeno krivično djelo

OSUĐUJE

Na kaznu zatvora u trajanju od devet (9) godina.

II

Na osnovu člana 58. KZ FBiH optuženom Suvad Đidiću se u kaznu zatvora u trajanju od devet godina ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od dana 11.10.2008. godine do 09.01.2009. godine i od 16.01.2009. godine pa nadalje.

III

Na osnovu odredbe člana 188. stava 4. ZKP BiH optuženi se u potpunosti oslobađa dužnosti naknade troškova krivičnog postupka.

IV

Na osnovu odredbe člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, oštećeni se sa imovinsko – pravnim zahtjevima upućuju na parnicu.

O b r a z l o ž e n j e

1. Historijat postupka

Dana 09.07.2009. godine Tužilaštvo je podnijelo optužnicu kojom tereti optužene Suvada Đidića i Amira Ibrahimija za krivično djelo Terorizam iz člana 201. stav 4. tačka d) u vezi sa stavom 1. i 2. istog člana KZ BiH, sve u vezi sa članom 29. KZ BiH. Dana 30.07.2009. godine održano je ročište za izjašnjenje o krivnji optuženih, na kojem su se izjasnili da nisu krivi za djelo koje im se stavlja na teret.

Glavni pretres u ovom predmetu je počeo 02.10.2009. godine.

Dana 04.03.2010. godine Tužilaštvo je podnijelo izmjenjenu optužnicu u odnosu na optuženog Amira Ibrahimija, kojom se isti tereti za krivično djelo teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. i 2. u vezi sa krivičnim djelom izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 31. KZ F BiH i članom 7. Zakona o Sudu BiH. Uz izmijenjenu optužnicu, Sudu je dostavljen Sporazum o priznanju krivnje (Sporazum), koji je sa tužiocem Tužilaštva BiH Dubravkom Čamparom, uz sudjelovanje branioca, advokata Senada Krehe, zaključio optuženi Amir Ibrahimij.

Imajući u vidu navedeno, Sud je rješenjem od 23.02.2010. godine razdvojio postupak u odnosu na optuženog Amira Ibrahimija od postupka u odnosu na optuženog Suvada Đidića.

Dana 20.04.2010. godine Tužilaštvo BiH je Sudu podnijelo izmjenjenu optužnicu u odnosu na optuženog Suvada Đidića kojom se isti tereti za krivično djelo teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 2., u vezi sa krivičnim djelom izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH, te članom 7. Zakona o sudu BiH (u odnosu na oštećenog Barbić Zvonka), te za krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 1. u vezi sa krivičnim djelom izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH, te članom 7. Zakona o Sudu BiH, a sve u vezi sa članom 54. KZ F BiH (u odnosu na oštećenog Šarić Josipa).

2. Izvedeni dokazi

2. 1. Dokazi Tužilaštva

Tužilaštvo je u toku dokaznog postupka izvelo dokaze saslušanjem svjedoka, i to: Anesa Čengića, Dragana Papića, Almira Piknjača, Harisa Tabakovića, Abdulaha Šeta, Salku Bidževića, Aziza Merdana, Harisa Hrustića, Gordane Stipanović, Lucije Mišković, Anke Varivode, Josipa Šarića, Suzane Barbić, Pere Gudelja, Adnana Adilovića, Zarifa Karovića, Seada Đidića, Murisa Karovića, Admira Skopljakovića, Elmira Hurema, Ramu Bengira, Almu Trako, Amira Ibrahimija, Manuele Sadibašić i Nermane Ramić. Također, na prijedlog

3

Kraljice Jelene br. 88, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina, Tel: 033 707 100, Faks: 033 707 225

Краљице Јелене бр. 88, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, Тел: 033 707 100, Факс: 033 707 225

Tužilaštva saslušani su i vještaci: Gordana Radović – Rajević, Hamza Žujo i Samir Babić.

Osim navedenog, Tužilaštvo je tokom postupka izvelo sljedeće materijalne dokaze: (T-1) Zapisnik o saslušanju svjedoka Anesa Čengića u Tužilaštvu BiH, broj KT-438/08 od 01.07.2009. godine; (T-2) Službena zabilješka Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, broj 13/3-815/08 od 11.10.2008. godine; (T-3) Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, FMUP broj 13/3-sl 2/018 od 10.10.2008. godine; (T-4) Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, FMUP broj 13/3-sl/08 od 11.10.2008. godine; (T-5) Službena zabilješka FMUP-a broj 13/5-2-190, od 17.10.2008. godine; (T-6) Izvještaj o izvršenom vještačenju tragova eksplozije, FMUP broj 14/4-04-5-6567, od 12.12.2008. godine; (T-7) Izvještaj o izvršenom vještačenju predmeta, FMUP broj 09-14/4-04-5-6404/08 od 12.12.2008. godine; (T-8) Nalaz i mišljenje hemijskog vještačenja, FMUP broj 09-14/1-1-04-5-6404/08 od 10.12.2008. godine; (T-9) Nalaz i mišljenje vještaka dr Gordane Radović-Rajević, FMUP broj 09-14/1-1-04-5-6568 od 19.12.2008. godine; (T-10) Dopuna objašnjenje nalaza FMUP-a broj 09-14/1-1-04-5-6568 od 20.01.2009. godine; (T-11) Zapisnik o saslušanju svjedoka Harisa Hrustića, FMUP broj 13/5- od 10.10.2008. godine; (T-12) Zapisnik o saslušanju svjedoka Harisa Hrustića, FMUP broj 02/7-2/08 od 09.10.2008. godine; (T-13) Medicinska dokumentacija Josipa Šarića, dostavljena Tužilaštvu od 27.04.2009. godine; (T-14) Nalaz i mišljenje vještaka dr, Hamze Žujo od 25.06.2009. godine; (T-15) Obdukcioni zapisnik na ime Zvonko Barbić Instituta za sudsku medicinu u Sarajevu broj 202-0/08 od 10.10.2008. godine; (T-16) Fotodokumentacija - obdukcija leša Barbić Zvonke, broj K.O.R. 1685/08 od 13.10.2008. godine; (T-17) Zapisnik o saslušanju svjedoka Anke Varivoda, FMUP broj 13/3-824 od 13.10.2008. godine; (T-18) Zapisnik o saslušanju svjedoka Lucije Mišković, FMUP broj 13/3-825 od 13.10.2008. godine; (T-19) Dopis FIS Vitez od dana 29.06.2009. godine, sačinjen i potpisan od strane Sadibašić Manuele; (T-19 A) Dopis FIS Vitez, sačinjen i potpisan od strane Sadibašić Manuele, bez naznačenog datuma; (T-20) Zapisnik o saslušanju svjedoka Adnana Adilovića u Tužilaštvu BiH, broj KT-438/08 od dana 15.12.2008. godine; (T-21) Zapisnik o saslušanju svjedoka Adnana Adilovića u FMUP-u broj 13/3-843 od dana 17.10.2008. godine; (T-22) Zapisnik o saslušanju svjedoka Seada Đidića u FMUP-u broj 13/3-818 od dana 11.10.2008. godine; (T-23) Zapisnik o saslušanju svjedoka Seada Đidića u FMUP-u broj 13/3-522 od dana 16.06.2009. godine; (T-24) Zapisnik o saslušanju svjedoka Murisa Karovića broj 13/3-862 od dana 21.10.2008. godine; (T-25) Zapisnik o saslušanju svjedoka Admira Skopljakovića u FMUP-u broj 13/3-868 od dana 23.10.2008. godine; (T-26) Zapisnik o saslušanju svjedoka Elmira Hurema u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od dana 01.12.2008. godine; (T-27) Zapisnik o saslušanju svjedoka Bengir Rame u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od dana 01.12.2008. godine; (T-28) Zapisnik o saslušanju svjedoka Alme Trako u FMUP-u broj 13/3-864 od dana 21.10.2008. godine; (T-29) Naredba za pretres stana, porodične kuće, drugih prostorija i pokretnih stvari koje koristi Suvad Đidić od FMUP-a broj 13/3-sl/08 od dana 10.10.2008. godine; (T-30) Zapisnik o pretresanju stana, porodične kuće, drugih prostorija i pokretnih stvari, FMUP broj 13/3-sl/0/ od 10.10.2008. godine; (T-31) Fotodokumentacija o pretresanju stana, porodične kuće, drugih prostorija i pokretnih stvari, FMUP broj 02/3-5-04-2/08 od 11.10.2008. godine; (T-32) Izvještaj o izvršenom pretresanju, FMUP broj 13/3-816 od 11.10.2008. godine; (T-33) Zapisnik o lišenju slobode Seada Đidića FMUP broj 13/3-sl- od 11.10.2008. godine; (T-34) Zapisnik o otpustu osobe lišene slobode za Seada Đidića, FMUP broj 13/3-sl od 11.10.2008. godine; (T-35) Naredba za pretres stana, porodične kuće, drugih prostorija i pokretnih stvari koje koristi Suvad Đidić, FMUP broj 13/3-sl/08 od dana 10.10.2008. godine; (T-36) Zapisnik o pretresanju stana, porodične kuće, drugih prostorija i pokretnih stvari, FMUP broj 13/3-sl/08 od 10.10.2008. godine; (T-37) Izvještaj o izvršenom pretresanju, FMUP broj 13/3-819 od 11.10.2008.

4

Kraljice Jelene br. 88, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina, Tel: 033 707 100, Faks: 033 707 225

Краљице Јелене бр. 88, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, Тел: 033 707 100, Факс: 033 707 225

godine; (T-38) Zapisnik o lišenju slobode Suvada Đidića, FMUP broj 13/3 službeno od 11.10.2008. godine; (T-39) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 11.10.2008. godine; (T-40) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 16.10.2008. godine; (T-41) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 12.11.2008. godine; (T-42) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 06.02.2009. godine; (T-43) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 06.04.2009. godine; (T-44) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 22.04.2009. godine; (T-45) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 29.06.2009. godine; (T-46) Dopuna izvještaja o izvršenom krivičnom djelu, FMUP broj 13/3-KU-114/08 od 17.10.2008. godine; (T-47) Naredba za pretresanje, FMUP broj 13/3-846 od 17.10.2008. godine; (T-48) Izvještaj o izvršenom pretresu FMUP-a broj od 17.10.2008. godine; (T-49) Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari, FMUP broj 13/3-847 od 17.10.2008. godine; (T-50) Zapisnik o pretresanju pokretnih stvari, FMUP broj 13/3-848 od 17.10.2008. godine; (T-51) Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari FMUP broj 13/3-849 od 17.10.2008. godine; (T-52) Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, FMUP broj 13/3-850 od 17.10.2008. godine; (T-53) Zapisnik o lišenju slobode, FMUP broj 13/3-851 od 17.10.2008. godine; (T-54) Zapisnik o predaji osobe lišene slobode OUP ili druge organizacionoj jedinici, FMUP broj 13/3-852 od 17.10.2008. godine; (T-55) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Amira Ibrahimija u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 13.11.2008. godine; (T-56) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Amira Ibrahimija u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 05.02.2009. godine; (T-57) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Amira Ibrahimija u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 20.03.2009. godine; (T-58) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Amira Ibrahimija u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 06.04.2009. godine; (T-59) Zapisnici o uviđaju FMUP-a broj 13/3-823/08 od 09.10.2008. godine, 13/1-298/08 od 10.10.2008. godine, 13/3-828 od 13.10.2008. godine; (T-60) Izvještaj Centra za forenziku i podršku FMUP-u broj 14/4-100 8 od 10.10.2008. godine; (T-61) Izvještaj FMUP-a broj 09-13/3-1024 int. o pregledu video zapisa dobrovoljno predatih video uređaja od strane FIS d.o.o. Vitez od 04.12.2008. godine; (T-62) Fotodokumentacija uz legendu fotodokumentacije sa lica mjesta eksplozije, FMUP broj 09-14/1-149/08 od 15.10.2008. godine; (T-63) Fotodokumentacija materijalne štete, FMUP broj 09-14/1-04-3-6258/08 od 22.10.2008. godine; (T-64) Izvještaj Odsjeka za biološka vještačenja FMUP-a o vršenju uvidajnih radnji na mjestu eksplozije u „FIS“ Vitezu; (T-65) Skica sa uviđaja eksplozije, FMUP broj 09-14/1-149/08 od 15.10.2008. godine; (T-66) Medicinska dokumentacija Doma zdravlja - Vitez u vezi lica koja su zadobila lakše povrede; (T-67) Dopis FMUP-a broj 09-13/3-04-5-5972 od 27.03.2009. godine sa priloženom analizom telefonskih poziva Suvada Đidića i Amira Ibrahimija; (T-68) Zapisnik o saslušanju svjedoka Almira Baručije u Tužilaštvu BiH broj 438/08 od 01.12.2008. godine; (T-69) Zapisnik o saslušanju svjedoka Ibrahimija Amira od 18.02.2010. godine, (T-70) Nalaz i mišljenje vještaka Samira Babića od 15.03.2010. godine i (T-71) Zapisnik o saslušanju svjedoka Nermane Ramić u FMUP-u broj 13/5-1-sl-08 od dana 11.10.2008. godine.

2.2. Dokazi odbrane

Odbrana optuženog je u toku dokaznog postupka izvela dokaze saslušanjem svjedoka:

5

Kraljice Jelene br. 88, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina, Tel: 033 707 100, Faks: 033 707 225

Краљице Јелене бр. 88, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, Тел: 033 707 100, Факс: 033 707 225

Sulejmana Aličkovića, Kemala Imamovića, Senada Delića, Džemaila Hrustanovića, Nesada Hurema i Mirsada Mangića.

Odbrana optuženog je, pored navedenog, izvela i sljedeće materijalne dokaze: (O-1) Izjava izdata od strane „Tehnoelektro“ d.o.o., broj 3/2010 od 28.01.2010. godine; (O-2) Uvjerenje Službe za imovinsko-pravne poslove i urbanizam općine Vitez, broj 06-30-11-2-19/10 od 28.01.2010. godine; (O-3) Uvjerenje PS Vitez, broj 02/7-5-04-2-18/10 od 29.01.2010. godine; (O-4) Daktiloskopsko vještačenje Tužilaštva BiH, broj 09-14/1-4-04-6-840 od 13.11.2008. godine.

3. Procesne odluke Suda

Tokom glavnog pretresa vijeće je donijelo više procesnih odluka, koje će biti obrazložene u nastavku.

Dana 08.10.2009. godine branilac optuženog Suvada Đidića, advokat Hamdo Kulenović, prigovorio je uvođenju dokaza Tužilaštva, Službena zabilješka broj 13/3-815/08 od 11.10.2008. godine. Branilac optuženog je osporavao zakonitost navedene zabilješke u smislu da optuženom prilikom obavljanja razgovora nisu predočena njegova prava u skladu sa ZKP BiH (pored ostalog, branilac se pozvao i na odredbe člana 12. ZKP BiH).

Tužilaštvo je u odgovoru na ovaj prigovor odbrane istaklo da u tom momentu optuženi nije imao status osumnjičenog, kao i da su mu prava pročitana naknadno, kada je to svojstvo dobio.

Vijeće je, nakon što je razmotrilo argumente Tužilaštva i branioca optuženog, prihvatilo uvođenje Službene zabilješke broj 13/3-815/08, od 11.10.2008. godine (uvedena u spis pod brojem T 2) cijeneći da se radi o autentičnom i relevantnom dokazu, te naglasilo da će se o vrijednosti i dokaznoj snazi ovog dokaza izjasniti kroz presudu. Prilikom prihvatanja ovog dokaza vijeće je imalo u vidu da se u konkretnom slučaju radi o zabilješci koju je Tužilaštvo uvelo kroz saslušanje svjedoka Anesa Čengića i Dragana Papića, inspektora zaposlenih u Federalnoj upravi policije, koji su zabilješku i sačinili i koji su u zabilješci konstatovali razgovor obavljen sa optuženim (tada osumnjičenim) Suvadom Đidićem, dana 11.10.2008. godine.

Dana 14.10.2009. godine Tužilaštvo je predložilo da se u dokaze uvede Službena zabilješka broj 13/5-2-190 od 17.10.2008. godine.

Branilac optuženog je i na ovaj dokaz istakao prigovor zakonitosti, navodeći isti prigovor kao i za uvođenje dokaza T 2. Naime, branilac navodi da optuženom nisu predočena njegova prava, što sačinjenu zabilješku, prema tvrdnji branioca, čini nezakonitom.

Vijeće je, ipak, prihvatilo kao dokaz i ovu službenu zabilješku, ocijenivši da autentičnost i relevantnost iste nije dovedena u pitanje, te naglasivši da će o njenoj dokaznoj vrijednosti dati konačan sud u presudi. Vijeće je ovakvu odluku donijelo iz sljedećih razloga.

U konkretnom slučaju radi se o službenoj zabilješci koju su sačinili službenici Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Nermin Šehović, Almir Piknjač i Haris Tabaković na okolnosti svojih neposrednih opažanja i saznanja o onome što je optuženi sam ispričao kritične prilike dana 17.10.2008. godine u Policijskoj upravi Vitez. Navedena lica su o

6

Kraljice Jelene br. 88, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina, Tel: 033 707 100, Faks: 033 707 225

Краљице Јелене бр. 88, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, Тел: 033 707 100, Факс: 033 707 225

svojim neposrednim saznanjima svjedočili i pred Sudom i potvrdili autentičnost sadržaja predmetne Službene zabilješke. Imajući navedeno u vidu Sud je prihvatio uvođenje ovog dokaza u spis, pod brojem T-5.

Nadalje, Tužilaštvo BiH je dana 20.01.2010. godine predložilo da se u skladu sa članom 273. stav 2. ZKP BiH u dokaze uvede izjava svjedoka Almira Baručije, koju je ovo lice dalo tokom istrage. Radi se o:

- Zapisniku o saslušanju svjedoka Almira Baručije, broj KT- 438/08 od 01.12.2008. godine

Kao razlog za odstupanje od neposrednog izvođenja dokaza Tužilaštvo je navelo nemogućnost dolaska svjedoka Almira Baručije pred Sud, iz razloga što se isti nalazi na privremenom radu u SR Njemačkoj, za što je Tužilaštvo dostavilo i dokaz¹.

Odbrana optuženog se saglasila sa čitanjem iskaza svjedoka Almira Baručije, pa je Vijeće prihvatilo izjavu Almira Baručije u dokaze, iz sljedećih razloga.

Član 273. stav 2. propisuje: „Izuzetno od stava 1. ovog člana, zapisnici o iskazima datim u istrazi mogu se po odluci sudije, odnosno vijeća pročitati i koristiti kao dokaz na glavnom pretresu samo u slučaju ako su ispitane osobe umrle, duševno oboljele, ili se ne mogu pronaći, ili je njihov dolazak pred Sud nemoguć, ili je znatno otežan iz važnih uzroka“.

Tužilaštvo je Sudu dostavilo obavijest Policijske uprave Vitez iz koje je vidljivo da se svjedok Almir Baručija, sa svojom suprugom i djecom, od maja 2009. godine nalazi na privremenom radu u SR Njemačkoj. Dolazak svjedoka Baručije u BiH je, prema podacima kojima Sud raspolaže, neizvjestan, što ukazuje i na to da bi njegov dolazak pred Sud također bio neizvjestan, odnosno da nije poznato kada bi isti bio u mogućnosti pristupiti radi svjedočenja.

Vijeće je izvršilo uvid u iskaz svjedoka Almira Baručije koji je dao tokom istrage i utvrdilo da je navedeni iskaz dat u Tužilaštvu BiH, u skladu sa odredbama ZKP BiH. Na taj način su ispunjeni uslovi iz citiranog člana. Manjkavost ovakvih dokaza se ogleda u nemogućnosti da druga strana (odbrana optuženog) ispita svjedoke. Međutim, kako se odbrana u konkretnom slučaju nije protivila čitanju iskaza svjedoka Almira Baručije, te imajući u vidu da se radi o objektivnoj nemogućnosti njegovog dolaska na Sud, vijeće je prihvatilo prijedlog Tužilaštva da se ovaj iskaz pročita. Shodno navedenom, iskaz svjedoka Baručije je uveden u dokaze u ovom predmetu tokom pretresa održanog dana 09.02.2010. godine. Vijeće je pri tome svjesno činjenice da se presuda ne smije u odlučujućoj mjeri zasnivati na iskazima nedostupnih svjedoka čiji se iskazi koriste na glavnom pretresu, iz razloga što je odbrani uskraćeno pravo da neposredno ispita takve svjedoke.

U daljem toku postupka, branilac optuženog je na glavnom pretresu dana 20.01.2010. godine istakao prigovor na svjedočenje Alme Trako iz razloga što je ista živjela u vanbračnoj zajednici sa optuženim Suvadom Đidićem, sa kojim ima i malodobno dijete. Naime, branilac je tvrdio da svjedokinja Trako ima pravo da odbije svjedočenje, po navedenom osnovu.

¹ Obavijest MUP-a, Policijska uprava Travnik, Policijska stanica Vitez, broj 02/7-5-04-2-129/10 od 25.01.2010. godine

Sud je odbio prigovor odbrane shodno članu 20. tačka t) ZKP BiH i članu 3. Porodičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (Porodični zakon FBiH).

Odredbe člana 20. ZKP BiH upućuju na primjenu odredbi Porodičnog zakona F BiH, koje u konkretnom slučaju propisuju da vanbračna zajednica ne može postojati ukoliko je ijedan od članova u braku sa drugom osobom (član 3. Porodičnog zakona FBiH). U ovom konkretnom slučaju, optuženi Suvad Đidić je u bračnoj zajednici sa Besimom Đidić koja je bila pozvana kao svjedok Tužilaštva dana 29.12.2009. godine te je, u skladu sa pravom koje ima prema članu 83. stav 1. tačka a), odbila svjedočiti u postupku koji se vodi protiv njenog supruga. Obzirom da je optuženi u bračnoj zajednici sa navedenom, jasno da nije ispunjen uslov iz člana 3. Porodičnog zakona, što prigovor branioca u odnosu na svjedočenje Alme Trako čini u potpunosti neosnovanim.

Sud nije zasnivao svoju odluku na dokazu Tužilaštva BiH, Službenu zabilješku Federalne uprave policije, Sektor kriminalističke policije Sarajevo, broj 13/3-815/08 od dana 11.10.2008. godine koja je sačinjena na okolnosti obavljenog razgovora u prostorijama policijske stanice Vitez sa Suvadom Đidićem, a koji dokaz je uložen u toku postupka pred Sudom od strane Tužilaštva BiH, iz razloga što prilikom saslušanja isti nije poučen o svojim pravima, odnosno Suvad Đidić nije bio upoznat o tome u kom svojstvu se saslušava, u svojstvu svjedoka ili osumnjičenog, a niti je bio poučen u skladu sa time na adekvatan način, a da također iz službene zabilješke očigledno proizlazi da su službenici optuženog ispitivali na temu krivičnog djela koji mu se stavlja na teret, a da u tom trenutku nije postupano s njim kao da je osumnjičeni, te shodno svemu navedenom Sud nije mogao zasnivati svoju odluku na ovom dokazu. (T 2)

Odbrana je prigovorila uvođenju dokaza Zapisnik o pretresanju kombija broj 13/3-sl/08 od 11.10.2008. godine, koji je koristio Suvad Đidić, iz razloga što je isti, prema mišljenju odbrane, nezakonit pa se stvari pronađene u ovom pretresu, kako odbrana tvrdi, ne mogu koristiti kao dokaz u ovom postupku. Sud je u pogledu ovog prigovora utvrdio da nijedna strana u postupku nije ni predložila, niti uložila navedeni dokaz u toku dokaznog postupka. Prema tome, Sud nije mogao razmatrati niti cijiniti navedeni dokaz, obzirom da isti nikad nije ni uložen u sudski spis.

4. Završne riječi

4. 1. Završne riječi Tužilaštva

Tužilaštvo BiH se u okviru završne riječi osvrnulo na sve iskaze svjedoka optužbe, te se posebno osvrnulo na nalaz i mišljenje vještaka Samira Babića, u kojem je vještak istakao da bi se od predmeta koji su pronađeni prilikom pretresa kuće optuženog, sa dodatkom električnog napajanja, mogla sačiniti identična funkcionalna ispravna naprava kao što je naprava koja je eksplodirala u trgovačkom centru "FIS", pod pretpostavkom da se ista napuni sa 300 do 350 grama eksploziva.

Tužilaštvo BiH je naglasilo da smatra da je iz provedenih dokaza van razumne sumnje dokazalo da je optuženi Suvad Đidić na zahtjev njegovog prijatelja Amira Ibrahimija, pripremio i sastavio eksplozivnu napravu, te da je optuženi s obzirom na način pripreme i količinu upotrijebljenog eksploziva morao znati da bi eksplozivna naprava imala izuzetno jaku moć razaranja ukoliko bi došlo do njenog aktiviranja, a što se u konačnosti i desilo u

trgovačkom centru "FIS".

Nadalje, u završnim riječima Tužilaštvo BiH se osvrnulo na iskaze svjedoka koji su svjedočili o okolnostima uočavanja eksplozivne naprave i o događaju koji je slijedio, tj. kada se i sama eksplozija desila. Tužilaštvo se osvrnulo i na saslušanje vještaka sudske medicine dr. Hamze Žujo, koji je obrazlagao svoje nalaze o obdukciji leša smrtno stradalog Zvonke Barbića i o pregledu medicinske dokumentacije teško povrijeđenog Josipa Šarića.

Tužilaštvo BiH se nadalje osvrnulo na događanja poslije eksplozije, a koja se odnose na ponašanje optuženog Suvada Đidića, a o čemu su svjedočili brojni svjedoci.

U vezi sa materijalnim dokazima koje je uložilo, Tužilaštvo tvrdi da isti potvrđuju navode iz optužnice, to jest da je optuženi izazvao opasnost za život ljudi usljed čega je prouzrokovana smrt jednog lica, teže tjelesne povrede drugog lica, lakše povrede većem broju lica, a trgovačkom centru "FIS" nanjena imovinska šteta.

Na kraju, Tužilaštvo zaključuje da optuženi u toku cijelog postupka nije izrazio ni u jednom trenutku kajanje zbog učinjenog krivičnog djela, iz kog razloga Tužilaštvo BiH predlaže da se optuženi Suvad Đidić proglasi krivim, te da mu se izrekne najstrožija kazna koja je zapriječena za predmetna krivična djela, a posebno imajući u vidu strašne posljedice počinjenih djela. Tužilaštvo BiH smatra da na strani optuženog nema olakšavajućih okolnosti.

4.2. Završne riječi Odbrane

U svojim završnim riječima, advokat Hamdo Kulenović, branilac optuženog Suvada Đidića, osvrnuo se na sljedeće.

Prvo, branilac je u svojoj završnoj riječi istakao da ne poriče da se desila eksplozija u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu, pri čemu je usljed eksplozije došlo do velike štete na privatnoj imovini, prouzrokovana smrt jednog lica, teže ranjavanje drugog lica, te lakše ranjavanje više lica, ali branilac je naveo poriče učestvovanje njegovog branjenika u predmetnom događaju, na način opisan u optužnici.

Branilac se osvrnuo na dokaze koji upućuju na činjenicu da je njegov branjenik u vrijeme saslušanja bio osumnjičeni, a ne običan građanin, te se s tim u vezi branilac pozvao na dio iskaza svjedoka koji su dati na glavnom pretresu, a u kojima se navodi da je Suvad Đidić u vrijeme saslušanja bio pod uticajem alkohola. Branilac je naveo da sama činjenica da je osoba pod uticajem alkohola dovodi do zaključka da ista nije sposobna da upravlja svojim postupcima te da se njegova izjava uzeta u takvim okolnostima ne može smatrati zakonito uzetom izjavom.

Nadalje, branilac navodi da službena lica prilikom saslušavanja njegovog branjenika nisu pročitala prava njegovom branjeniku, iako su u skladu sa članovima 12. i 78. ZKP BiH bili u obavezi da to učine, pa stoga branilac smatra da su ovi dokazi nezakoniti, te da se na njima ne može temeljiti odluka Suda.

Također, odbrana smatra nezakonitim dokazom i zapisnik o pretresanju kombija broj 13/3-službeno/08 od 11.10.2008. godine, koji je koristio njegov branjenik, te smatra da stvari pronađene u ovom pretresu ne mogu biti dokaz u ovom krivičnom postupku.

Branilac dalje smatra da na strani njegovog branjenika ima više olakšavajućih okolnosti, među kojima je priznanje da je sačinio određenu napravu, da se iskreno kaje zbog učinjenog, zatim njegovo držanje pred ovim Sudom, konstantno saradivanje sa organima gonjenja, činjenica da je oženjen, te da ima dvije porodice sa malodobnom djecom koje izdržava. Što se tiče otežavajućih okolnosti, branilac smatra da je jedina otežavajuća okolnost nezakonito sačinjavanje određene eksplozivne naprave koja bi se koristila u lovu što isti ne osporava, već naprotiv prihvata odgovornost za navedeno, što je bez razmišljanja učinio.

Na kraju, branilac smatra da Tužilaštvo nije uspjelo da dokaže krivičnu odgovornost optuženog na način kako je to opisano u predmetnoj izmjenjenoj optužnici, te predlaže Sudu da nakona razmatranja svih dokaza pojedinačno i zajedno donese oslobadajuću presudu.

5. Nadležnost Suda BiH

Djelo koje se optuženom stavlja na teret propisano je Krivičnim zakonom Federacije BiH. Obzirom na navedeno, Sud je imao u vidu odredbe člana 7. stav 1. i stav 2. Zakona o Sudu BiH kojima je propisana nadležnost ovog suda i u slučaju kada se radi o djelima propisanim drugim zakonima (uključujući KZ F BiH).

Prema članu 7. stav 2. tačka b) Zakona o sudu BiH, Sud BiH je, između ostalog, nadležan i za krivična djela utvrđena zakonima Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine kada ta krivična djela mogu imati ozbiljne reperkusije ili štetne posljedice na privredu Bosne i Hercegovine ili mogu izazvati druge štetne posljedice izvan teritorije datog entiteta ili Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U konkretnom slučaju, optuženom Suvadju Đidiću se na teret stavlja teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 2., u vezi sa krivičnim djelom izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 1. u vezi sa stavom 3. KZ F BiH.

U analizi pitanja nadležnosti ovog suda, spornim se postavlja pitanje da li predmetno krivično djelo, prema okolnostima i načinu učinjenja, može izazvati ozbiljne reperkusije ili štetne posljedice na privredu izvan teritorije entiteta Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno za Bosnu i Hercegovinu, a koje bi po svom karakteru i obimu ovom Sudu dale legitimitet za suđenje u ovom predmetu.

Kada je u pitanju utvrđivanje kriterija „štetnih posljedica za Bosnu i Hercegovinu“, Sud nalazi da je Tužilaštvo BiH predočilo dovoljne razloge iz kojih proizilazi da je učinjenje predmetnog krivičnog djela izazvalo veoma štetne posljedice za BiH u vidu osjećaja nesigurnosti građana na čitavom području BiH.

Kada imamo u vidu način počinjenja predmetnog krivičnog djela, okolnosti pod kojima je djelo počinjeno, kao i mjesto i vrijeme (usred radnog vremena kada je promet i posjećenost u ovom trgovačkom centru najveća), jasno da je ne samo došlo do smrti jednog lica i povređivanja više lica, nego je ugrožena sigurnost većeg broja drugih lica. Osim toga, način učinjenja ovog krivičnog djela izazvao je strah i nesigurnost građana ne samo Federacije nego i čitave Bosne i Hercegovine, što je dalje prouzrokovalo nepovjerenje u institucije vlasti nadležne da osiguraju njihovu zaštitu, a što se dalje u međunarodnim okvirima reflektuje na urušavanje ugleda i svrstavanje Bosne i Hercegovine među zemlje visokog

sigurnosnog rizika.

Svjedok Pero Gudelj je tokom svjedočenja, pored ostalog, istakao da su nakon eksplozije neki od uposlenika napustili svoja radna mjesta, te da je trebalo da produ tri do četiri mjeseca da se poslovanje vrati u približnu normalu. Svjedok Gudelj je također naveo da su radnici bošnjačke nacionalnosti bili psihički potreseni predmetnim događajem.

Imajući u vidu sve navedeno, posebno cijeneći sadržaj sveukupnih okolnosti slučaja i saglasnost obje strane u postupku da se predmet okonča pred Sudom BiH, Sud nalazi da su u konkretnom slučaju ispunjeni pravni standardi propisani u odredbi člana 7. stav 2. tačka b) Zakona o Sudu BiH, te da je u skladu sa istim Sud BiH nadležan za procesuiranje predmetnog krivičnog djela.

U nastavku će Sud izložiti ukratko ocjenu dokaza iz kojih, kako je Sud zaključio, proističe da je optuženi Suvad Đidić počinio predmetno krivično djelo na način opisan u izreci presude.

6. Relevantno materijalno pravo

Član 328. stav 2. KZ FBiH (*Službene novine FBiH 36/03, 37/03 (ispravka), 21/04 (ispravka), 69/04,18/05*): “Ako je krivičnim djelom iz člana 323. (Izazivanje opće opasnosti) stav 1. do 3., prouzrokovana smrt jedne ili više osoba, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do dvanaest godina.”

Član 323. stav 1. KZ FBiH (*Službene novine FBiH 36/03, 37/03 (ispravka), 21/04 (ispravka), 69/04,18/05*): “Ko požarom, poplavom, eksplozijom, otrovom ili otrovnim plinom, ionizirajući zračenjem, motornom silom, električnom ili drugom energijom ili pucanjem iz vatrenog oružja ili kakvom opće opasnom radnjom ili opće opasnim sredstvom izazove opasnost za život ljudi ili imovine većeg opsega, kaznit će se kaznom zatvora od tri mjeseca do tri godine.”

Član 323. stav 3. KZ F BiH: “ Ko krivično djelo iz stave 1. i 2. ovog člana učini na mjestu gdje je okupljen veći broj ljudi, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do 5 godina.”

Član 31. KZ FBiH (*Službene novine FBiH 36/03, 37/03 (ispravka), 21/04 (ispravka), 69/04,18/05*): “Ako više osoba zajednički učini krivično djelo, učestvovanjem u učinjenju krivičnog djela ili preduzimajući što drugo čime se na odlučujući način doprinosi učinjenju krivičnog djela, svaki će se od njih kazniti kaznom propisanom za to krivično djelo.”

7. Ocjena dokaza

Prilikom razmatranja i ocjene dokaza koji su provedeni na glavnom pretresu, vijeće se rukovodilo nekim osnovnim načelima propisanim u ZKP BiH, a koji će u nastavku biti navedeni.

Član 3. stav 1. ZKP BiH određuje da se svako smatra nevinim dok se ne utvrdi njegova krivica za krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

Svrha sudskog postupka je da se osigura da niko nevin ne bude osuđen, a da se učinitelju krivičnog djela izrekne krivično pravna sankcija pod uslovima propisanim Krivičnim

zakonom BiH i u zakonom propisanom postupku (član 2. stav 1. ZKP BiH).

Nadalje, na tužitelju leži odgovornost dokazivanja krivice optuženih i optužba to mora utvrditi van svake razumne sumnje, jer u slučaju da postoji bilo kakva sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine navodno krivično djelo, donesena odluka mora ići u prilog optuženog (član 3. stav 2. ZKP BiH).

Na kraju, Sud je dužan razmatrati i ocjenjivati dokaze koji idu u korist optuženog sa jednakom pažnjom kao i dokaze koji ga terete (član 14. ZKP BiH).

U skladu sa navedenim načelima, te principom slobodne ocjene dokaza (iz člana 15. ZKP BiH), vijeće je pažljivo razmotrilo sve dokaze kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti, te je u skladu sa tim i donijelo izrečenu presudu.

Sud je uvjerenja da je optuženi Suvad Đidić počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, te isto temelji na provedenim dokazima u spisu, a na način kako će to u nastavku biti obrazloženo.

Nesporno je da se eksplozija u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu desila dana 09.10.2008. godine, da je u njoj smrtno stradao Zvonko Barbić, da je Josip Šarić pretrpio teške tjelesne ozljede, da je pet lica (imenovanih u izreci presude) lakše povrijedeno, dok je u samom trgovačkom centru nastupila materijalna šteta.

Navedeno proističe iz objektivnih dokaza: (T-6) Izvještaj o izvršenom vještačenju tragova eksplozije, F MUP broj 14/4-04-5-6567, od 12.12.2008. godine; (T-7) Izvještaj o izvršenom vještačenju predmeta, F MUP broj 09-14/4-04-5-6404/08 od 12.12.2008. godine; (T-8) Nalaz i mišljenje hemijskog vještačenja, Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova (F MUP) broj 09-14/1-1-04-5-6404/08 od 10.12.2008. godine; (T-9) Nalaz i mišljenje vještaka dr Radović-Rajević Gordane, F MUP broj 09-14/1-1-04-5-6568 od 19.12.2008. godine; (T-10) Dopuna- objašnjenje nalaza F MUP broj 09-14/1-1-04-5-6568 od 20.01.2009. godine; (T-13) Medicinska dokumentacija Josipa Šarića, dostavljena Tužilaštvu od 27.04.2009. godine; (T-14) Nalaz i mišljenje vještaka dr. Hamze Žujo od 25.06.2009. godine; (T-15) Obdukcioni zapisnik na ime Zvonko Barbić Instituta za sudsku medicinu u Sarajevu broj 202-0/08 od 10.10.2008. godine; (T-16) Fotodokumentacija - obdukcija leša Barbić Zvonke, broj K.O.R. 1685/08 od 13.10.2008. godine; (T-46) Dopuna izvještaja o izvršenom krivičnom djelu, F MUP broj 13/3-KU-114/08 od 17.10.2008. godine; (T-59) Zapisnici o uvidaju F MUP broj 13/3-823/08 od 09.10.2008. godine, 13/1-298/08 od 10.10.2008. godine, 13/3-828 od 13.10.2008. godine; (T-60) Izvještaj Centra za forenziku i podršku F MUP broj 14/4-100 8 od 10.10.2008. godine; (T-61) Izvještaj F MUP broj 09-13/3-1024 int. o pregledu video zapisa dobrovoljno predatih video uređaja od strane FIS d.o.o. Vitez od 04.12.2008. godine; (T-62) Fotodokumentacija uz legendu fotodokumentacije sa lica mjesta eksplozije, F MUP broj 09-14/1-149/08 od 15.10.2008. godine; (T-63) Fotodokumentacija materijalne štete, F MUP broj 09-14/1-04-3-6258/08 od 22.10.2008. godine; (T-64) Izvještaj Odsjeka za biološka vještačenja F MUP o vršenju uvidajnih radnji na mjestu eksplozije u „FIS“ Vitezu; (T-65) Skica sa uvidaja eksplozije, F MUP broj 09-14/1-149/08 od 15.10.2008. godine; (T-66) Medicinska dokumentacija Doma zdravlja - Vitez u vezi lica koja su zadobila lakše povrede, kao i iz svjedočenja Josipa Šarića, Lucije Mišković, Anke Varivode, Gordane Stepinović, Pere Gudelja, Harisa Hrustića, Aziza Merdana, Abdulaha Šete, Salke Bidževića, vještaka dr. Hamze Žuje i vještaka Gordane Radović-Rajević.

12

Kraljice Jelene br. 88, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina, Tel: 033 707 100, Faks: 033 707 225

Краљице Јелене бр. 88, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, Тел: 033 707 100, Факс: 033 707 225

Svjedoci Lucija Mišković, Anka Varivoda, Haris Hrustić i Josip Šarić (u kritično vrijeme uposlenici u trgovačkom centru "FIS") su pred Sudom svjedočili o pronalasku naprave (na Odjelu za posude) koja ih je asocijala na bombu² kao i samom trenutku eksplozije.

Svjedokinja Lucija Mišković navodi da je čula eksploziju i vidjela "narandžasti bljesak i crni dim", te da je vidjela "tijelo, potrbuške je ležao".

Svjedokinja Anka Varivoda navodi da je vidjela Zvonku Barbića i Josipa Šarića kada su uzeli sumnjivi predmet i zajedno otišli prema kasama, te opisuje ovaj predmet na sljedeći način: "bio je veličine boce od pola litra, dole je bio obljepljen selotejp trakom, a gore se vidjelo kao srebro podsjećalo me na neki predmet od posuđa"³. Ubrzo se, kako svjedokinja navodi, čula eksplozija i vidio se "prvo crno, pa siv dim"⁴.

Svjedok Haris Hrustić opisuje predmet koji je ugledao na Odjelu za posude, te navodi da vidio samo gornji dio koji je izgledao „kao stara veckerica sa dva kruga sa strane i u sredini je bio jedan čekić, bila je obljepljena trakom koju mi koristimo za ljepljenje robe, traka je bila tamna, nisam vidio kazaljke. Imala je dole produžetak, više od polovine sata je bilo obljepljeno, virile su žice iz tog sata"⁵. Svjedok dalje navodi da je usljed eksplozije vidio „veliki oblak prašine, bilo je zagušljivo, specifičan miris, oblak dima"⁶.

Svjedok-oštećeni Josip Šarić navodi da se sjeća da je predmet koji je kritične prilike pronađen na Odjelu za posude izgledao kao „sat veker“ i da je bio obljepljen izolir trakom, te navodi da ga je on lično preuzeo od kolege Harisa Hrustića. Nakon toga, kako svjedok navodi, zadnje čega se sjeća je da je „puklo“.

Vještak dr. Hamza Žujo je obavio vještačenje povreda smrtno stradalog Zvonke Barbića i teže povrijeđenog Josipa Šarića. U obdukcionom zapisniku za nastradalog Barbića, vještak Žujo je naveo da je Zvonko Barbić nastradao od eksplozivne naprave u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu dana 09.10.2008. godine⁷. U nalazu i mišljenju od 25.06.2009. godine⁸, vještak Žujo je iznio mišljenje o vrsti i težini povreda za oštećenog Josipa Šarića. Vještak je na glavnom pretresu usmeno iznio sačinjene nalaze, te je potvrdio da je smrt Zvonke Barbića posljedica eksplozije u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu, kao i da je navedena eksplozija prouzročila teške tjelesne povrede Josipu Šariću.

Nadalje, iz dokaza T 66⁹ proističe da su Munevera Osmanović iz Kaknja, Kemal Osmanović iz Kaknja, Dragana Klarić iz Travnika, Lucija Mišković iz Viteza, Nikolina Livančić iz Viteza, Ču Fen Čeng i Čin Čang Li, zadobili lakše povrede prilikom aktiviranja eksplozivne naprave u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu.

Iz iskaza svjedoka Pere Gudelja i Lucije Mišković, kao i iz uložene fotodokumentacije sačinjene prilikom uviđaja na licu mjesta¹⁰ proističe da je u trgovačkom centru "FIS"

² Svjedočenje Lucije Mišković na glavnom pretresu dana 01.12.2009. godine

³ Svjedočenje Anke Varivode na glavnom pretresu dana 01.12.2009. godine

⁴ Ibid

⁵ Svjedočenje Harisa Hrustića na glavnom pretresu dana 11.11.2009. godine

⁶ Ibid

⁷ Obdukcioni zapisnik na ime Zvonko Barbić, od 10.10.2008. godine (dokaz T 15)

⁸ Nalaz i mišljenje dr. Hamze Žuje za Josipa Šarića, od 25.06.2009. godine (dokaz T 14)

⁹ Medicinska dokumentacija JU Dom zdravlja Vitez vezano za pet lica koja su zadobila lakše povrede prilikom eksplozije u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu (T 66)

¹⁰ T 62 i T 63

prouzrokovana materijalna šteta, te da je poslovanje ovog centra u vremenu nakon kritičnog događaja pretrpilo znatan pad.

Kada se imaju u vidu navedeni iskazi i objektivni dokazi, može se van svake razumne sumnje zaključiti da je eksplozijom naprave koja je aktivirana 09.10.2008. godine u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu smrtno stradao Zvonko Barbić, dok je Josip Šarić teže povrijeđen, pet lica zadobilo lakše tjelesne povrede, a samom trgovačkom centru nanesena materijalna šteta.

Eksploziju koja se kritičnog dana desila u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu, kao i opisane posljedice te eksplozije nije sporila ni odbrana optuženog.

U ovom predmetu se kao spornim nameće pitanje da li je eksplozivna naprava koja je eksplodirala u trgovačkom centru "FiS" u Vitezu upravo ona naprava koju je sačinio Suvad Đidić i predao NN licu, a koju je potom to lice postavilo u navedeni trgovački centar, nakon čega je došlo do eksplozije. Dalje se postavlja spornim da li je optuženi prema svim konkretnim okolnostima bio svjestan mogućnosti da postavljanje i aktiviranje eksplozivne naprave (koju je on sačinio za NN lice) može dovesti do izazivanja opasnosti za život ljudi ili imovine većeg opsega na određenim mjestima, uključujući mjesta gdje se okuplja veći broj ljudi.

Sud je u pogledu uzroka i načina eksplozije imao u vidu vještačenje tragova eksplozije koje je obavila vještak Gordana Radović-Rajević (kriminalistički vještak hemijske struke), kao i svjedočenja i izvještaje djelatnika Federalne uprave policije, Salke Bidževića, Aziza Merdana i Abdulaha Šete.

Vještak Gordana Radović-Rajević je, po saznanju da se u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu desila eksplozija, kritičnog dana prisustvovala uviđaju na licu mjesta, te je na glavnom pretresu dana 04.11.2009. godine iznijela sačinjeni nalaz i mišljenje na osnovu vještačenja tragova eksplozije. Vještak Radović-Rajević je navela da se na licu mjesta lako moglo uočiti da se radi o grupi vojnih eksploziva. Obrazlažući svoje navode, vještak je navela da vojni eksplozivi imaju nekoliko hemijskih karakteristika koje ih izdvajaju od drugih eksplozivnih supstanci, a to su velika razorna moć i garavi trag ("garež koju ostavljaju vojni eksplozivi karakteristika je njihovog hemizma, odnosno njihove hemijske strukture"¹¹), zatim njihova jednomolekularna struktura, velika stabilnost i otpornost na vlagu, kao i, u slučaju kada se radi o npr. pentritu i heksogenu, pogodnost za modeliranje. Također, dana 04.11.2010. godine vještak Radović-Rajević je iznijela svoje mišljenje kojom prilikom je i istakla "gdje god je došlo do upotrebe vojnog eksploziva, na licu mjesta eksplozije se vidi velika količina gareži, a da s druge strane vojni eksploziv, konkretno i Pentrit i Heksogen i tako dalje su vrlo pogodni za modeliranje."¹²

U konkretnom slučaju, kako je vještak Radović-Rajević istakla, nađeni su tragovi gareži svuda na licu mjesta (navedeno je vidljivo i na fotodokumentaciji sačinjenoj prilikom uviđaja na licu mjesta¹³), te je navela da se u konkretnom slučaju radi o vojnom eksplozivu, ali da nije u mogućnosti da se izjasni o kojoj vrsti vojnog eksploziva se radi (da li je to TNT, pentrit, heksogen, tetril ili dr.), obzirom da nije našla tragove neizreagovanog

¹¹ Glavni pretres od 04.11.2009. godine, vještak Gordana Radović-Rajević, str. br. 21

¹² Glavni pretres od dana 04.11.2009. godine, vještak Gordana Radović-Rajević, str.br.22

¹³ Fotodokumentacija sa lica mjesta eksplozije od 15.10.2008. godine (T 62) i Fotodokumentacija sa lica mjesta eksplozije, sačinjena 22.10.2008. godine (T 63)

eksploziva. Pri tome je vještak navela da je u slučaju aktiviranja vojnih eksploziva vrlo teško naći tragove neizreagovanog eksploziva.

U Nalazu koji je sačinila¹⁴, vještak Radović-Rajević je navela da na ostacima eksplozivne naprave i briseva uzetim na licu mjesta eksplozije nije utvrđeno prisustvo supstanci eksploziva tipa "pentrit". Međutim, u dopuni nalaza¹⁵ je navela da je eksploziv tipa "pentrit" vojni eksploziv stabilne, jednomolekularne supstance, velike detonacione brzine, tako da je vjerovatnoća detektiranja prisustva neizreagovanih tragova tog eksploziva u konkretnom događaju, nakon eksplozije u velikom prostoru trgovačkog centra "FIS" u Vitezu, veoma mala.

O tragovima eksplozije izvještaje su sačinili Aziz Merdan, Abdulah Šeta i Salko Bidžević, te su činjenice konstatovane u izvještajima¹⁶ iznijeli i pred Sudom. Zaključak ovih svjedoka, nakon obavljenog vještačenja tragova eksplozije, je da je eksplozivna naprava koja je eksplodirala u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu nesporno bila sastavljena od sljedećih dijelova: eksplozivnog punjenja, satnog mehanizma (kućnog sata čija je uloga bila da zatvori strujni krug u zadanom vremenskom periodu, to jest uloga prekidača), električne detonatorske kapisle čija je namjena bila paljenje eksplozivnog punjenja i izvora struje koji je bio neophodan da bi došlo do aktiviranja električne detonatorske kapisle i eksplozivnog punjenja.

Da je upravo optuženi Suvad Đidić osoba koja je sačinila eksplozivnu napravu koja je eksplodirala kritične prilike u trgovačkom centru "FIS" u Vitezu, a koju je tu postavilo NN lice, nakon što mu je optuženi istu prethodno predao, proizilazi iz provedenih dokaza.

Vijeće je u spis prihvatilo izjave koje je tokom istrage dao Suvad Đidić¹⁷ u kojima, između ostalog, navodi sljedeće: Osam do deset dana prije eksplozije u prodajnom centru "FIS" u Vitezu, na povratku kući s posla sreo ga je momak čije ime ne zna i kojeg opisuje kao mladu osobu, uskog lica sa ožiljkom na lijevoj nosnici¹⁸. Opisana osoba je Suvadu Đidiću rekla da mu ga je preporučio Amir Ibrahim za sačinjavanje neke naprave koja je nepoznatom licu trebala da zastraši nekog odnosno da napravi „čeku“. Suvad Đidić navodi da je izradio traženu napravu, odnosno da je „improvizirao sklop nečega što nikad ranije nisam napravio i to po sjećanju na ono što su nas učili u JNA“¹⁹, te da je „to“ napravio od običnog sata i komadića eksploziva koji je našao na smetlištu. Opisani momak ga je posjetio isti dan u večernjim satima te mu rekao da, ukoliko uspije izraditi napravu, istu ostavi ispred kuće na betonskom stubu što je Suvad Đidić i učinio. Nakon toga, pomenutog

¹⁴ Nalaz Odjeljenja za hemijska i toksikološka ispitivanja Federalne uprave policije broj 09-14/1-1-04-5-6568 od 10.12.2008. godine (vještak Gordana Radović – Rajević), dokaz T 9

¹⁵ Dopuna-objašnjenje nalaza, Odsjek za hemijska i toksikološka vještačenja Centra za forenziku i podršku Federalne uprave policije broj 09-14/1-1-04-5-6568 od 20.01.2009. godine (dokaz T 10)

¹⁶ Izvještaj o izvršenom vještačenju tragova, broj 14/4-04-5-6567 od 12.12.2008. godine (dokaz T 6) i Izvještaj o izvršenom vještačenju tragova, broj 09-14/4-04-5-6404/08 od 12.12.2008. godine (dokaz T 7)

¹⁷ (T-39) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 11.10.2008. godine; (T-40) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 16.10.2008. godine; (T-41) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 12.11.2008. godine; (T-42) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 06.02.2009. godine; (T-43) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 06.04.2009. godine; (T-44) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 22.04.2009. godine; (T-45) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića u Tužilaštvu BiH broj KT-438/08 od 29.06.2009. godine)

¹⁸ Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića, KT-438/08 od 16.10.2008. godine (dokaz T 40)

¹⁹ Ibid, str. 4

čovjeka više nije vidio niti kontaktirao sa istim. Vezano za dan kada se predmetni događaj desio, Suvad Đidić navodi da je u prvi mah kada je čuo za eksploziju pomislio da je neko zloupotrijebio napravu koju je sačinio ali da se u podsvijesti tješio da naprava koju je sačinio nije mogla izazvati odnosno nije mogla puknuti jer naprava koju je on ostavio na betonskom stubu ispred kuće nije imala spojene žice a, kako on tvrdi, i količina eksploziva koju je stavio u tu napravu mogla je stati u šaku i bila je „bijele boje i mekana kao tijesto“²⁰. U svojim iskazima optuženi Đidić navodi da je pristao sačiniti napravu iz razloga što je nepoznato lice spomenulo da poznaje Amira Ibrahimija kojeg je i on lično poznavao, te za njega navodi da mu je izgledao kao „pošten momak“. U izjavi datoj 12.11.2008. godine u Tužilaštvu BiH optuženi navodi da mu je nepoznato lice reklo da će mu dati „na kafu“, te da mu je obećao platiti 1000,00 KM za sačinjavanje naprave.

Pored navedenog, svjedoci Anes Čengić i Dragan Papić (inspektori u Federalnoj upravi policije) svjedočili su o okolnostima obavljenog razgovora sa Suvadom Đidićem dana 08.10.2009. godine, te naveli da im je on ispričao da ga je pet ili šest dana prije eksplozije u trgovačkom centru „FIS“ u Vitezu zaustavio njemu nepoznati čovjek, pitao ga da li je on Suvad, da li može sa njim razgovarati, te mu rekao da mu ga je preporučio Amir Ibrahimović rekavši mu da mu Suvad može napraviti eksplozivnu napravu. Navedeni svjedoci su dalje naveli da im je optuženi tokom razgovora rekao da mu je nepoznati čovjek rekao da mu eksplozivna naprava treba za „neku čeku“, te da je on pristao da sačini napravu za iznos od 1000,00 KM.

Da je optuženi sačinio predmetnu napravu, koja je potom postavljena u trgovački centar „FIS“ u Vitezu i koja je potom eksplodirala, osim iz izjava samog optuženog, proističe i iz nalaza i mišljenja vještaka Samira Babića²¹, vještaka iz oblasti kontradiverzione zaštite, koji je izvršio vještačenje tragova prikupljenih prilikom uviđaja nakon eksplozije koja se dogodila 09.10.2008. godine u trgovačkom centru „FIS“ u Vitezu kao i predmeta koji su privremeno oduzeti od optuženog Suvada Đidića, po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta od 10.10.2008. godine²². Vještak je također izvršio komparaciju tragova prikupljenih na licu mjesta eksplozije sa predmetima koji su privremeno oduzeti od optuženog, te je pokušao izvršiti proračun količine eksploziva koji je sadržavala eksplozivna naprava aktivirana u trgovačkom centru „FIS“ u Vitezu.

U sačinjenom nalazu i mišljenju, vještak navodi da se na tragovima prikupljenim prilikom vršenja uviđajnih radnji može nesporno tvrditi da je došlo do aktiviranja tempirne improvizovane minskoeksplozivne naprave koja je sadržavala kućni budilnik kao vremenski prekidač, te da je improvizovana naprava ove vrste morala posjedovati najmanje pet elemenata: eksplozivno punjenje, izvor napajanja, incijalni dio (EDK), prekidač (satni mehanizam) i provodnike.

Vještak također navodi da je nakon izvršenog uvida u predmete koje su privremeno oduzeti prilikom pretresnih radnji utvrdio da se od tih predmeta može sačiniti neovisna tempirna improvizovana eksplozivna naprava i da bi pridodavanjem izvora električnog napajanja sredstvo bilo u potpunosti kompletirano, te da bi u podešenom vremenskom periodu moglo doći do aktiviranja električnim impulsom.

²⁰ Ibid, str.5

²¹ Nalaz i mišljenje vještaka Samira Babića, broj 14/4-04-5-6240 od 15.03.2010. godine (dokaz T 70)

²² Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 13/3sl2/08 od 10.10.2008. godine (dokaz T 3)

Na osnovu svega navedenog, vještak je iznio svoj zaključak da je eksploziju dana 09.10.2008. godine u trgovačkom centru „FIS“ u Vitezu prouzročilo tempirno improvizovano eksplozivno sredstvo gdje je vremenski prekidač činio preinačen kućni sat (budilnik). Vještak je dalje naveo da dio kućnog sata (zvono) koji je pronađen prilikom uviđajnih radnji ukazuje na veliku sličnost sa preinačenim satnim mehanizmom pronađenim prilikom pretresnih radnji. Također, vještak je utvrdio da je način aktiviranja improvizovane eksplozivne naprave koja je eksplodirala funkcionalno identičan načinu aktiviranja preinačenog budilnika izuzetog prilikom vršenja pretresnih radnji. Vještak je naveo i to da su uvidom u navedeni preinačeni budilnik evidentni određeni propusti, te da se ovakva preinaka može tretirati kao konstruktivno ispravna, ali tehnički loše izvedena.

Vještak Samir Babić je dana 23.03.2010. godine iznio svoj nalaz i mišljenje pred Sudom kojom prilikom je pojasnio zašto je došlo do aktiviranja eksplozivne naprave u momentu pomjeranja i pokušaja uklanjanja pojašnjavajući da je ista u tom trenutku postala mina iznenađenja odnosno da je u tom trenutku došlo do ostvarivanja potpunog kontakta, odnosno zatvaranja strujnog kruga, te samim time i do eksplozije.²³

Vještak je također imao u vidu i izvještaj Federalnog Ministarstva unutrašnjih poslova (F MUP), Odjeljenja za KDZ i TZ od 09.07.2009. godine, gdje se navodi da je ustanovljeno da je količina eksploziva koja je prouzrokovala posljedice koje su se desile prilikom eksplozije iznosila oko 300 grama, uz dozvoljeno odstupanje od plus minus 50 grama plastičnog vojnog eksploziva PEP 500. Vještak je dalje naveo da smatra da se na osnovu fotodokumentacije, sačinjene na licu mjesta, te vidljivih razaranja nastalih nakon eksplozije, kao i na osnovu svog ukupnog iskustva može zaključiti da se najvjerovatnije radi o približnoj količini eksploziva koja je navedena u pomenutom izvještaju.

Potrebno je navesti da je vještak tokom iznošenja nalaza i mišljenja na glavnom pretresu dana 23.03.2010. godine izjavio da se slaže sa naprijed navedenim izvještajem F MUP-a kada je riječ o vrsti eksploziva tj. da se radi o eksplozivu PEP 500 i to o količini od 300 grama, koja je korištena za eksploziju u trgovačkom centru „FIS“ u Vitezu. Vještak je dalje naveo da se eksploziv tipa PEP 500 formacijski pakuje u količini od 500 g (formacijsko pakovanje), odnosno da se isti nabavlja u jednom komadu i da mu je takvo fabričko pakovanje. U vezi sa navedenim, vještak je precizirao da je u pretresu kuće u kojoj je boravio brat optuženog, Sead Đidić, pronađeno je 167 grama eksploziva, što je vidljivo i u potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta od dana 10.10.2008. godine (dokaz T 3) i iz izvještaja o vještačenju dijelova eksplozivne naprave i predmeta koji mogu poslužiti izradu eksplozivne naprave broj 14/4-04-5-6240 od 15.03.2010. godine (dokaz T 70).

Vijeće je u odnosu na okolnost povezanosti optuženog i pronađenog eksploziva prilikom oduzimanja predmeta u prostorijama koje koristi brat optuženog cijenio iskaze optuženog od 06.02.2009. godine²⁴ i 12.11.2008. godine²⁵ iz kojih proizlazi, da je on nakon što je pripremio eksplozivnu napravu, višak materijala stavio u plastičnu vrećicu koju je dao svom bratu, Seadu Đidiću, da je ponese kući.

Također, ovdje je vijeće cijeno i mišljenje vještaka Radović – Rajević koje je iznjela 04.11.2010. godine pred Sudom kojom prilikom je i istakla “gdje god je došlo do upotrebe

²³ Glavni pretres od 23.03.2010. godine, vještak Samir Babić, str. br. 10

²⁴ Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Suvada Đidića, broj KT-438/08 od 06.02.2009. godine (dokaz T-42)

²⁵ Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Suvada Đidića, broj KT-438/08 od 12.11.2008. godine (dokaz T-41)

vojnog eksploziva, na licu mjesta eksplozije se vidi velika kolčina gareži, a da s druge strane vojni eksploziv, konkretno i Pentrit i Heksogen i tako dalje su vrlo pogodni za modeliranje. “²⁶ Ovo mišljenje Sud konkretno dovodi u vezu sa izjavom optuženog Suvada Đidića gdje isti navodi da je eksploziv koji je koristio za izradu eksplozivne naprave, bio “bijele boje i mekan kao tijesto”. (str.16)

Iz izjave svjedoka, brata optuženog, Seada Đidića²⁷, datoj Federalnoj upravu policije dana 11.10.2008. godine, proizilazi da se sastao sa optuženim ispred vatrogasnog doma ispred prodavnice Hadić, gdje mu je optuženi dao vrećicu da je ponese kući uz obrazloženje da će mu ista trebati. Nadalje, iz navedene izjave Seada Đidića proizilazi da je isti vidio da je kesa bila žuto- narandžaste boje i da je bila svezana, te da je primijetio da se u njoj nalaze deminerska kliješta i toalet papir. Svjedok je dalje naveo da je znao da se u navedenoj kesi nalazi nešto od minskih sredstava, jer je Suvad Đidić “donosio to i prije kući”. Izjava optuženog od dana 12.11.2008. godine (dokaz T 41) potvrđuje da su se optuženi i svjedok Sead Đidić zaista sastali, kao i da je tom prilikom optuženi naveo da je u vrećici bio pokvaren sat na kojem je tog dana vježbao pripremanje eksplozivne naprave i ostatak eksploziva iskorištenog za pravljenje eksplozivne naprave.

Vijeće je posebno cijenilo i potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta broj: 13/3-sl2/08 od 10.10.2008. godine, po kojoj su privremeno oduzeti predmeti prilikom pretresa prostorija koje koristi Sead Đidić (brat optuženog) i u kojoj je vidljivo da je, pored ostalog, oduzeta i materija koja asocira na vojni – brizantni eksploziv.

Iz svega navedenog, vijeće je nesporno utvrdilo da je eksploziv koji je pronađen kod brata optuženog (a kojeg je optuženi, na način kako je opisano, predao bratu) odgovara eksplozivu koji je bio upotrebljen prilikom izrade eksplozivne naprave koja je eksplodirala u trgovačkom centru “FIS”. Osim toga, masa koja je korištena kod eksplozivne naprave u trgovačkom centru “FIS”-u iznosi oko 300 grama (+50), što zajedno sa oko 167 grama koji su pronađeni prilikom pretresa kuće u kojoj boravi optuženi čini cjelinu, tj. pakovanje eksploziva vrste pentrit od 500 grama (kako je to naveo vještak Samir Babić).

U činjeničnom opisu optužnice se dalje navodi da je optuženi predmetnu napravu sačinio na traženje njemu nepoznatog lica, koje mu je uputio Amir Ibrahim.

O povezanosti Amira Ibrahimija sa navedenim događajem, pored njegovog priznanja, vijeće je cijenilo i dokaze koji su ranije izvedeni pred Sudom, a posebno prethodno navedene iskaze Suvada Đidića, te svjedočenja Anesa Čengića, Dragana Papića, Admirara Skopljakovića, Elmira Hurema, Rame Bengira, Almira Baručije i Zarifa Karovića.

Prije svega, vijeće ističe da je osuđeni Amir Ibrahim, tokom svjedočenja na glavnom pretresu dana 16.03.2010. godine opisao na koji način se susreo sa NN licem i kako ga je uputio na Suvada Đidića.

Pored navedenog, svjedoci Admir Skopljaković, Elmir Hurem, Ramo Bengir, Almir Baručije i Zarif Karović su svjedočili o prijateljskom odnosu optuženog Amira Ibrahimija i Suvada Đidića. Navedeni svjedoci su, pored ostalog, naveli da su se optuženi Ibrahim i

²⁶ Glavni pretres od dana 04.11.2009. godine, vještak Gordana Radović- Rajević, str.br.22

²⁷ Zapisnik o saslušanju svjedoka Seada Đidića, broj 13/3-818 od 11.10.2008. godine (dokaz T-22)

Đidić često družili i provodili noći zajedno igrajući karte u ugostiteljskim objektima u Vitezu, što nije sporila ni odbrana optuženog Đidića.

Kada se navedene okolnosti cijene zajedno sa ostalim izvedenim dokazima, prethodno pobrojanim, a posebno sa iskazima optuženog iz istrage u kojima, pored ostalog, navodi da je pristao sačiniti napravu iz razloga što je nepoznato lice spomenulo da poznaje Amira Ibrahimija kojeg je i on lično poznavao, te da mu je nepoznato lice reklo da će mu dati „na kafu“ i da mu je obećao platiti 1000,00 KM za sačinjavanje naprave, može se van svake sumnje zaključiti da je optuženi Suvad Đidić napravu sačinio upravo na pomenuti način, odnosno na traženje nepoznatog lica koje mu je uputio Amir Ibrahimiji.

Imajući u vidu prednje izvedene dokaze Sud nalazi utvrđenim da je optuženi Suvad Đidić sačinio eksplozivnu napravu na način kako je opisano u izreci presude, te da je potom istu predao drugom NN licu, koje je predmetnu eksplozivnu napravu postavilo u trgovačkom centru „FIS“ u Vitezu, da bi dana 09.10.2008. godine u 12,34 sati ta naprava eksplodirala, na način i u okolnostima kako je detaljno opisano u izreci presude, pa stoga vijeće smatra da su neosnovani navodi odbrane optuženog, tj. da je optuženi u konkretnom slučaju napravio nefunkcionalnu eksplozivnu napravu iz razloga što isti navodi nemaju uporišta u naprijed konstatovanim, prije svega tvrdnjama vještaka Samira Babića, a niti u ostalim provedenim dokazima.

Pored naprijed navedenog, da je optuženi Suvad Đidić bio svjestan svih naprijed opisanih okolnosti i poduzetih radnji jasno proizilazi iz iskaza optuženog od 12.11.2008. godine, izjavi optuženog datoj tokom istrage gdje navodi da je u prvi momenat kada je čuo za eksploziju u trgovačkom centru „FIS“ u Vitezu „bio jednostavno strešen“, te da je „imao ... neki osjećaj u podsvijesti, možda je taj momak zloupotrijebio to moje što sam mu napravio“.²⁸

Optuženi je imao višegodišnje iskustvo kao deminer, zbog čega je vijeće zaključilo da je isti imao dovoljno znanja i sposobnosti da sačini eksplozivnu napravu, što se u konkretnom slučaju i desilo, pa je optuženi na način kako je ranije opisano pribavio sve dijelove koji su bili potrebni za sačinjavanje eksplozivne naprave i istu sačinio. Optuženi je znao da će za izradu ove naprave dobiti novčanu naknadu u iznosu od 1.000,00 KM, kako je to i sam optuženi naveo u iskazu datom tokom istrage.²⁹ Obzirom na profesionalno iskustvo optuženog i posao koji obavlja, vijeće zaključuje da je optuženom bilo poznato kolika je razorna moć sačinjene naprave. Tvrdnje optuženog da nije mislio da će do aktiviranja naprave doći vijeće nalazi neosnovanim, imajući u vidu sve ranije izvedene dokaze koji u svojoj ukupnosti upućuju na jedini zaključak da je svjesno sačinjavanje ovakve naprave značilo pristajanje na posljedicu koja je iz tog proistekla (izazivanje opasnosti za život ljudi ili imovine većeg opsega), a kako je to navedeno u izreci presude.

Vijeće je također cijeno i dokaz Tužilaštva BiH, Službena zabilješka od 17.10.2008. godine³⁰ koja je sačinjena na okolnosti kazivanja Suvada Đidića prilikom boravka u prostorijama Policijskoj upravi (PU) Vitez. Vijeće podsjeća da je odbrana optuženog prigovorila zakonitosti ovog dokaza, što je vijeće odbilo iz razloga detaljno navedenih u dijelu 3. ove presude. Ovu službenu zabilješku sačinili su djelatnici Federalne uprave

²⁸ Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića, KT-438/08 od 12.11.2008. godine (dokaz T 41)

²⁹ Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Suvada Đidića, KT-438/08 od 12.11.2008. godine (dokaz T 41)

³⁰ Službena zabilješka Federalne uprave policije, Sektor kriminalističke policije Sarajevo, broj 13/5-2-190 od 17.10.2008. godine (dokaz T-5)

polcije, Nermin Šehović, Almir Piknjač i Haris Tabaković i u istoj se navodi da je optuženi Suvad Đidić, nakon što je lišen slobode i doveden u prostorije PU Vitez, za vrijeme dok je čekao na transport do Sarajeva, počeo sam da govori: “ Ne znam šta mi je ovo trebalo, kada sam čuo da je eksplozivna naprava aktivirana u “FIS”-u, tek sam shvatio šta sam uradio. Nisam mogao shvatiti da će mi ovo uraditi, mislio sam da napravu neću postaviti gore, govorili su mi da će biti za čeke za lova ili da nekog prepadnu. Kada sam čuo šta sam uradio, otišao sam na minsko polje i htio da legnem na minu, da se ubijem. Stao sam na tri mine, ali nisu pukle, polomio sam im zvjezdice i bolje je bilo da sam se ubio. Žao mi je samo moje djece”. Branilac optuženog je prigovorio prihvatanju ove zabilješke u dokaze i ovaj prigovor odbrane kao i odluka vijeća o istom su detaljno obrazloženi u presudi u dijelu 3.

Pored toga, vijeće ističe da su svjedoci Almir Piknjač i Haris Tabaković (sačinitelji navedene zabilješke) tokom svjedočenja pred Sudom dana 14.10.2009. godine iznijeli svoja neposredna saznanja o onome što je optuženi u PU Vitez sam pričao i isti su potvrdili autentičnost navoda u citiranoj službenoj zabilješci.

Također, u iskazu optuženog Suvada Đidića od 06.02.2009. godine³¹, isti navodi da mu je osoba koja je došla kod njega i s njim razgovarala mu kroz smijeh rekla “da li se s tim išta može srušiti”. Optuženi mu je na to rekao da se može srušiti kuća u zavisosti koliko se stavi eksploziva. Pritome mu je NN osoba rekla da traži manju količinu, jer joj to treba za zastrašivanje.

Shodno svemu naprijed navedenom, vijeće nalazi da su se u postupanju optuženog stekla sva bića krivičnog djela teškog krivičnog djela protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 2. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 1. KZ FBiH u vezi sa stavom 3. KZ FBiH, a sve u vezi sa članom 31. KZ FBiH i članom 7. Zakona o Sudu BiH.

Vijeće cijeni da je optuženi u odnosu na osnovno krivično djelo, izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 1. i 3. KZ FBiH, postupao u granicama eventualnog umišljaja, obzirom da je optuženi i samim poduzimanjem naprijed navedenih radnji izazvao opasnost za život ljudi. Naime, u predmetnom slučaju se radi o konkretnoj opasnosti (konkretna opasnost se može odrediti kao jedno neredovito stanje u kojem prema općem iskustvu s vjerovatnošću svakog trenutka može nastupiti štetna posljedica, tj. povreda zaštićenog dobra)³², odnosno opasnosti koja obzirom na sve okolnosti može dovesti do povrede zaštićenog dobra (do čega je u konačnosti i došlo), čega je optuženi bio svjestan, ali je pristao na nastupanje takvih posljedica.

U odnosu na teško krivično djelo protiv opće opasnosti ljudi i imovine iz člana 328. stav 2. KZ FBiH, kod kojeg kvalifikatoru okolnost čini teža posljedica koja se sastoji u nastupanju smrti jedne ili više osoba, vijeće cijeni da je optuženi u odnosu na prouzročene posljedice postupao iz nehata kako je to i navedeno u dispozitivu činjeničnog stanja izmjenjenjem optužnice, odnosno u izreci presude. Naime, optuženi je bio svjestan da njegovim postupanjem može doći do zabranjene posljedice, ali je olako držao da ona neće nastupiti.

³¹ Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Suvada Đidića, broj KT-438/08 od 06.02.2009. godine (dokaz T-42)

³² Komentar kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, Zdravko Rajić, Dr. Mirko Tomić i Dr. Zovko Miljko, Mostar 2003. godina, str.536

Obzirom da je optuženi u počinjenju krivičnog djela djelovao zajednički sa drugim osobama, te imajući u vidu da je njegovo djelovanje na odlučujući način doprinijelo počinjenju krivičnog, Sud cijeni da je optuženi navedeno krivično djelo učinio u svojstvu saučinitelja i to tako što je isti pronašao sredstva za sačinjavanje eksplozivne naprave, pa je potom i sačinio eksplozivnu napravu, te koristeći svoje znanje i iskustvo kao deminer (vođa deminerske ekipe) dao svoj odlučujući doprinos koji je bitan i bez kojeg ovo krivično djelo ne bi bilo moguće izvršiti.

Obzirom da je optuženi svojim radnjama počinio obilježja bića naprijed navedenog krivičnog djela kao što je opisano u izreci presude, Sud je utvrdio da se ne radi o sticaju, kako je to Tužilaštvo BiH postavilo u izmjenjenoj optužnici od dana 20.04.2010. godine. Naime, kod krivičnog djela teško krivično djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz čl. 328 KZ FBiH se ne može raditi o sticaju krivičnih djela, obzirom da ovo krivično djelo predstavlja kvalifikatorni oblik osnovnog krivičnog djela izazivanje opće opasnosti iz člana 323. KZ FBiH, te nastupanjem dviju posljedica po osnovu izvršenja jedne radnje ne bi značilo da se u ovom slučaju radi o idealnom sticaju, već se samo radi o jednom obliku kvalifikatornog oblika ovog djela, kojim je obuhvaćena jedna posljedica i to ona teža (smrt jednog lica), dok se lakša posljedica, u ovom slučaju nastupanje teške tjelesne povrede opasne po život, uzima kao otežavajuća okolnost prilikom izricanja krivično - pravne sankcije.

8. Kazna

Ocjenom svih okolnosti na strani optuženog, Sud je optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od devet (9) godina.

Prilikom razmatranja krivično - pravne sankcije, sud je imao u vidu osnovne kriterije, a to su granice kazne propisane kazne za pojedino krivično djelo, svrha kažnjavanja, te okolnosti koje karakterišu počinjeno krivično djelo i učinioca (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), i to: stepen krivične odgovornosti, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačina ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinioca, njegove osobne prilike i njegovo držanje nakon učinjenog krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na učinioca (iz člana 49. KZ F BiH).

Shodno navedenim kriterijima, vijeće je kao olakšavajuće okolnosti uzelo u obzir raniju neosudivanost optuženog i činjenicu da je porodičan čovjek, otac troje malodobne djece. Od otežavajućih okolnosti na strani optuženog vijeće je imalo u vidu da je u konkretnom slučaju došlo i do nanošenja teških tjelesnih povreda jednom licu i lakših povreda više lica, kao i da je nanesena materijalna šteta trgovačkom centru „FiS“ u Vitezu.

Nakon ocjene navedenih okolnosti, vijeće je zaključilo da je kazna zatvora u trajanju od devet (9) godina adekvatna krivično - pravna sankcija kako obzirom na navedene okolnosti, tako i u odnosu na djelo koje se optuženom izmjenjenom optužnicom stavlja na teret. Vijeće, pored toga, cijeni da je izrečena kazna srazmjerna težini počinjenog krivičnog djela, kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog. Nadalje, Sud smatra da će se izrečenom kaznom dovoljno uticati na optuženog Suvada Đidića da ubuduće ne vrši krivična djela, te da će se istom postići i cilj generalne prevencije. Na kraju, vijeće nalazi da će se izrečenom kaznom uticati i na svijest građana o pogibeljnosti krivičnih djela i pravednosti kažnjavanja učinitelja.

9. Uračunavanje pritvora u izrečenu kaznu zatvora

Na osnovu člana 58. KZ FBiH optuženom Suvadū Đidiću se u kaznu zatvora u trajanju od devet godina ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od dana 11.10.2008. godine do 09.01.2009. godine i od 16.01.2009. godine pa nadalje.

10. Odluka o troškovima krivičnog postupka

Na osnovu člana 188. stav 4. ZKP BiH, optuženi se oslobada obaveze da naknadi troškove krivičnog postupka, tako da ti troškovi padaju na teret sredstava budžeta Suda.

Ovakvu odluku Sud je donio imajući u vidu činjenicu da je optuženi proveo oko godinu i osam mjeseci u pritvoru tako da je izgubio redovni posao i nije bio u mogućnosti da ostvari stalni prihod. Osim toga, Sud je imao u vidu da optuženi nema ni drugih izvora prihoda, te da isti izdržava troje malodobne djece. Prema tome, u slučaju da ga Sud obaveže na nadoknadu troškova postupka, bilo bi dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog i osoba koje je on dužan da izdržava.

11. Odluka o imovinskopravnom zahtjevu

Odluka o imovinsko-pravnim zahtjevima je donesena na osnovu člana 198. stav 2. ZKP BiH, temeljem koje se oštećeni Josip Šarić, Suzana Barbić i trgovački centar "FIS" u Vitezu sa imovinsko-pravnim zahtjevima upućuju na parnicu.

Ostali oštećeni (Munevera Osmanović iz Kaknja, Kemal Osmanović iz Kaknja, Dragana Klarić iz Travnika, Lucija Mišković iz Viteza, Nikolina Livančić iz Viteza, Ču Fen Čeng i Čin Čang Li) se sa eventualnim imovinskopravnim zahtjevom, u skladu sa članom 198. stav 2. ZKP BiH, također upućuju na parnicu.

Ovakva odluka Suda temelji se na činjenici što podaci krivičnog postupka ne pružaju dovoljno osnova za presuđenje imovinskopravnog zahtjeva.

Zapisničar – stručni saradnik

Stanislava Nuić

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Šaban Maksumić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba vijeću Apelacionog odjeljenja Suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka iste.